

Francoski film o nastanku Rdečega križa

„ČLOVEK ČLOVEKU“

V poplavi filmov, ki govore samo o osebni problematiki posameznikov, pa naj bo to reševanje odnosov med moškimi in žensko, kakor je bil film »Sarabanda« ali »Ljubezenska zgodba«, ali »Predraga moja Clementina«, da imenujem samo najboljše, ali pa za reševanje odnosa umetnika do njegovega umetniškega izživljanja kot izraza njegovega skrajno osebnega doživetja, spomnimo se samo na filme »Ljubavna pesem«, ali »Nepozabna pesem«, da ne omenjam »Sester iz Bostona«, nam je kar prijetno doživetje gledati film »Človek človeku«, kjer je postavljena v osredje globlja problematika, ki ni vezana samo na osebno doživetje posameznika, temveč se razraste iz njega v doživetje skupnosti.

Film je posvečen spomenu ustanovitelja organizacije Rdečega križa Dupontu

in nam v vidu njegovega lastnega pripovedovanja kaže, kako je iz doživetja vojnih grozot, sredi katerih je zašel pri Solferinu, ko je iskal ob času avstrijske vojne francoskega cesarja Napoleona III. na italijanskem bojišču, da bi izsilil iz njega izpolnitev pogojev, kakor se je zavezala francoska država, ko je dala nekemu švicarskemu koncernu koncesije v Alžiru. Duponta spremljamo na vsej njegovi bridki poti, ki jo je šel, spoznavši, da je bog utvara in je ljubezen in sočutje s trpečim človekom samo izraz povsem nesebične človeške duše. Gledamo ga, kako se odreče zaradi trpečega človeštva svoji ljubezni, kako ga potisne požrešnost kapitalizma med brezdome, ki nočujejo pod pariškimi mostovi in kako doseže svojemu upornemu hotenju priznanja, ko obrnolkeje pred njegovo zastavo pruske baterije, da odpelje iz ogroženega predela Pariza starce, ranjence in otroke.

Sredi filmov, ki vedo povedati samo o črnih straneh človeške duše nam je ustvaritev Baraulta prav posebno ljuba, ker odkriva in ponazarja tisto občloveško ljubezen, ki je prav naša generacija, ki je spoznala barbarstvo Mauthausena, Auschwitza, Raba in drugih lagerjev, tako zelo potrebna in jo mi, dobro se zavedajoč človeške skupnosti, kako bi sicer mogli verovati v to, da bomo zgradili socializem, nujno zahtevamo, da bo prešinila vse življenje človeštva.

P. B.

Republiška kategorizacija pevskih zborov

Po končanih tekmovanjih pevskih zborov za okrajno in oblastno razvrstitev v kategorije se je vršilo v nedeljo, 9. julija še republiško tekmovanje, kjer pa zaradi slabe organizacije več napovedanih zborovskih skupin ni sodelovalo. (SKUD »Angel Besednjak« Maribor, SKUD »France Prešeren« Kranj).

Kvaliteta nastopajočih pevskih zborov kljub republiškem značaju ni bila zadovoljiva,

a vprašanje je, če je Izvršni odbor LP bil upravičen, kljub odsotnosti zgoraj omenjenih zborov, določiti zmagovalce posameznih kategorij. V C kategoriji je nastopil mešani zbor KUD »Stane Dobovičnik« iz Vrhnike (pevovodja Habbe), ki je z moškim in ženskim zborom nastopil tudi v B kategoriji. V B kategoriji mešanih zborov sta nastopila tudi IZUD »Vrtojba Gorica« (pevovodja Silič Ciril) ter SKUD »Jože Mazovec« iz Ljubljane (pevovodja Primožič Ivan), od moških zborov pa zbor Pošte (pevovodja Vračko Anton), v A kategoriji pa KUD »Laško Rečica« (pevovodja Gorič) v isti kategoriji mladinskih zborov pa SKUD »Jože Moškrič« Ljubljana (pevovodja Mihelčič Slavko). Izbira programa v neobveznem delu pesmi je bila neposrečna in bo ljudsko-prosvetnim organom v tej smeri potrebno še obilo dela.